

Raport de activitate - muzicoterapie

26.09.2012

'Numele au fost modificate pentru a proteja identitatea copiilor prezentati'

Marius – un baiat de 5 ani cu Sindrom Down, a venit in centru VivArt la 4 ani. Am fost prima institutie careia i sa adresat pentru recuperare si stimulare. Stadiul in care el se afla atunci a fost urmatorul: control pulsionar deficitar, toleranta redusa la frustrare, relationare dificila, prefera jocul solitar, avea o capacitate buna de exteriorizare, predominant a nemulțumirilor, protestului, dar nu si a afectiunii. Explora mediul foarte activ si nu se oprea la nici o jucarie, le calca si le arunca, emitea sunete particulare si nu indeplinea la cerere o sarcina si avea o agitare psihomotorie permanenta. Aceasta agitare a persistat multe luni in **aproape** toate tipurile de sesiuni de terapie (pictura, modelaj cu lut, psihomotricitate).

Instrumentele muzicale(acelea pe care le-am avut noi la inceput) au fost cele care i-au captat atentia, indeosebi tobele „bongo”. Ii plac sunetele, ii place sa creeze el sunete.

Am inceput sa silabisesc vocalele, apoi onomatopee, am scos sunete inalte si joase, am scos sunete cu propriul corp, si-a constientizat propriul corp si potentialul pe care il poate avea(a ajutat intampinand momentul cand au inceput sa-l lase fara scutec), totul a fost o propunere pentru el, iar el a avut multe momente cand a imitat minunat. A invatat ca intalnirile noastre au inceput si un sfarsit, a invatat ce inseamna „stop”, a invatat sa faca alegeri („azi imi place un instrument si il folosesc sau nu imi place si il las deoparte fara sa-l arunc”), a invatat ca instrumentele au locul lor si stie de unde sa le ia atunci cand are nevoie de ele, a invatat ca noi avem de petrecut un timp impreuna si e important sa ne bucuram de el. Toate acestea s-au intamplat in cateva luni timp in care a avut parte de atitudine constanta din partea mea, adica sustinere, eu sunt acolo pentru el, respect si pot sa inteleg starea lui buna sau mai putin buna in acel interval orar. Am avut tot timpul grija sa-i spun ca il inteleg ca e suparat sau nervos si l-am rugat pe el sa-mi arate cu ce vrea sa ne jucam impreuna pentru a-i fi mai bine.

Am insistat mult pe acest aspect, chiar daca mama imi spunea mereu ca ea crede ca el nu intelege ce ii vorbeste in mare masura, pentru ca pe mine m-a convins ca poate intelege. Folosind instrumentele muzicale, pe care el le iubeste si jocul corespunzator stadiului in care el se afla totul a functionat mult mai usor.

Dintre toate tipurile de sesiuni de terapie la care a participat, cele de muzicoterapie au fost cele indragite de el, iar timpul petrecut cu instrumentele a crescut de la 15 minute, la inceput, la 45 minute acum. Celelalte sesiuni au crescut maxim pana la 30 minute.

In decursul procesului terapeutic cu instrumentele muzicale au fost multe momente de impotrivire si incrancenare din partea lui, de tatonare si adaptare, de abandon si reintoarcere, de furie si chiote de bucurie, insa toate au ajutat la evolutia lui.

Datorita acestei evolutii mama a avut curajul sa il inscrie la o gradinita incepand cu luna septembrie 2012.

Artterapeut
Mirela Navligu